

'Dit is zeker,' zei hij, 'op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat besepte ik niet.'

Overdenking bij Genesis 28:10-22

Het is onrustig in kerkelijk Maassluis. Begin volgend jaar nemen we een beslissing over de toekomst van onze gebouwen. Het is een beslissing die ons niet in de koude kleren gaat zitten. We zijn allemaal gehecht aan onze eigen stek, onze eigen vormen en onze eigen mensen. Tegelijkertijd ziet het er naar uit dat er vanaf 2023 veel gaat veranderen. Het hoe, wat en waar van de toekomst is nog onzeker. De uitgesleten paden langs doopvont, kansel en kerkbank zijn ons lief. Velen van ons kunnen zich niet voorstellen op een andere met dezelfde overtuiging en toewijding kerk te kunnen zijn met elkaar. Dit proces vraagt erom samen verhalen te delen van onze liefde voor de plekken waar ons kerk-zijn gestalte kreeg. Het vraagt realisme, om samen de blik vooruit te richten en te zien wat niet langer gaat. Het vraagt idealisme en te zien wat ons nog verbindt als we de stenen wegdenken. Het vraagt geloof om te zien dat God uiteindelijk de bron is waaruit wij als kerk bestaan. Dat zijn Geest gaat waarheen hij wil.

Jakob gaat tegen wil en dank op reis. Hij moet het vertrouwde achter zich laten omdat hij zijn leven daar niet langer zeker is. Hij 'remigreert' – keert terug naar de plaatsen waar God Abraham juist vandaan geleid had. Het is dan ook niet vreemd dat Jakob zich van God en mens verlaten voelt. Maar dan krijgt hij een droom, waar hij een inkijkje krijgt in de voortdurende activiteit van God in deze wereld. Engelen gaan af en aan, op en neer naar Gods troonzalen. En daar krijgt Jakob de belofte – dat zelfs dit nieuwe land hem zal toebehoren. Opnieuw wordt hij doordrongen van het mysterie dat God niet enkel op vertrouwde plaatsen huist, maar als Schepper van hemel en aarde heel onze levenssfeer doordringt. Waar we ook heen gaan, wat we ook achter laten. Jakob kan overal rekenen op Gods aanwezigheid en bescherming. Zo gaat Jakob op weg, en zal uiteindelijk terugkeren met een nieuwe gemeenschap die Gods naam draagt. Zijn nieuwe naam, Israël, wordt de naam van een volk waar God tot op de dag van vandaag zijn Naam aan verbonden heeft.

Het verhaal van Jakob te Bethel mag onze situatie in een hoopvol perspectief plaatsen. Het 'huis van God' is niet iets dat we zelf bouwen. Het is iets dat gebeurt als we bereid zijn op weg te gaan. Wat ons mag verrassen, wanneer we nieuwe wegen in slaan. Tot we samen zeggen: 'Dit is zeker. Ook op deze plaats is de HEER aanwezig, meer nog dan wij ons beseften.' Wilt u delen in een hernieuwd besef van Gods aanwezigheid?